

er den fuldkomne frie Adgang til under alle Omstændigheder, naar Nævnene er faldet bort, at skaffe sig de højest mulige Priser, og det vil igen sige, hvad vedkommende overhovedet kan betale; der bliver i Virkeligheden ingen anden Grænse. Det er den Maade, hvorpaa man ser paa Lejlighedsforbrugernes Interesse paa et Tidspunkt, hvor Indtægterne er dalende saa at sige over hele Linien. Som en Illustration til den Maade, hvorpaa Venstre ser paa Forbrugernes Interesser, maa jeg sige, at det ærede Medlems Udtalelser ved denne Lejlighed var meget klare og meget oplysende.

Der er et andet Punkt, jeg gerne vil fremhæve ved denne Lejlighed. Dersiges her, at i de Kommuner, hvor der findes dette kvalificerede Flertal, og hvor det saa maatte behage den højtærede Indenrigsminister efter sit Skøn at lade Nævnene bestaa indtil 1. Maj 1924, kan der derefter i det følgende Aar træffes de Bestemmelser til Sikring af Lejerne, som det hedder, der derefter forefindes i Lovforslaget. Men man synes at glemme, at dér, hvor Nævnene bliver opretholdt i det kommende Aar, opretholder man jo ogsaa de saakaldte frivillige Overenskomster, og naar det af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg blev sagt, at det var en Fantasi eller noget lignende fra det ærede Medlem Hr. Simonsens og min Side, at de frivillige Overenskomster havde medført saa store Lejeforhøjelser, thi det var ikke det ærede Medlem bekendt, at dette var Tilfældet, vil jeg dertil sige, at de frivillige Overenskomster har den Ejendommelighed, at de ikke kommer frem til Offentligheden, de bekendtgøres ikke, det tror jeg nok, vedkommende Lejer skal betakke sig for. Derfor er det meget vanskeligt at paapege i Enkeltheder, hvordan de saakaldte frivillige Overenskomster har virket; men at de under alle Omstændigheder er en Parodi paa Navnet eller, som jeg sagde i Fjor, en Forhaanelse af dansk Sprogbrug, derom er der ingen Tvivl, og hvis man i det kommende Aar bevarer Nævnene i København og paa Frederiksberg og dog forhaabentlig ogsaa i en Del andre Byer, vil netop dette Aar blive brugt, det vil være de frivillige Overenskomsters gyldne Tid — vel at mærke for Ejerne: det vil blive det modsatte for Lejerne.

Maa jeg i Konsekvens af, hvad jeg sagde før, udtale, at naar Motiveringen af Lovforslaget er Bolignødens Vedvaren, og man i Overensstemmelse dermed vil gaa ind paa, at Nævnene ogsaa kan opretholdes efter den 1. Maj 1924, saa maa man, hvis man ikke vil komme i Modsigelse med sig

selv, komme til det Resultat, at der ogsaa maa gives de Kommuner, der har afskaffet eller afskaffer Nævnene, Adgang til at genindføre dem, naar vedkommende Kommune, eventuelt i Samklang med Indenrigsministerens suveræne Skøn, der jo er langt ophøjet over det Skøn, som Kommunerne kan fælde, kommer til det Resultat, at der hersker eller paa ny er indtraadt Bolignød. I saa Fald vil det dog være fuldkommen meningsløst at sige: Den paa-gældende Kommune har nu en Gang afskaffet Nævnene paa et Tidspunkt, hvor Kommunalbestyrelsen skønnede, at der ikke var særlig Bolignød, nu er der ganske vist Bolignød, men Bordet fanger, man har afskaffet Nævnene og kan ikke faa Lov til at indføre dem igen. Jeg tror, at denne Urimelighed er saa iøjnefaldende, at det vil være ganske umuligt at opretholde den. Byen Odense er vel nok det mest iøjnefaldende Vidnesbyrd om, hvordan Forholdene kan komme til at stille sig for en Kommune, hvis man nægter den at genindføre Nævn.

Det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at der fra hans Side vilde blive fremsat Forslag om et Udvalg til nærmere Drøftelse af Enkelthederne, og Enkelthederne i Lovforslaget trænger unægtelig ogsaa til en nærmere Drøftelse og til en grundig Drøftelse. Men da den højtærede Indenrigsminister har fremsat Lovforslaget, 14 Dage før Paaskeferien efter alt at dømme indtræffer — ja, der kan gøre sig særlige politiske Hensyn gældende, som jeg ikke kender nærmere til, men skal jeg gaa ud fra, hvordan Forholdene i Almindelighed stiller sig, er det lige akkurat 14 Dage, der vil være fra Lovforslagets Indbringelse til Paaskeferien — vil Lovforslagets Gennemførelse inden 1. April betyde, at det skal jages igennem, at der ikke kan blive Tid til en rolig Overvejelse og en rolig Drøftelse eller til at fremskaffe de fornødne Oplysninger. Derfor gaar jeg ud fra som givet, at den højtærede Indenrigsminister ligesom i Fjor vil fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af den gældende Lov, saaledes at der kan blive Lejlighed til en rolig og indgaaende Drøftelse af det Lovforslag, der nu er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg udtalte sin Uvillie mod en Normallovgivning vedrørende Huslejeordningen i Forbindelse med, at han bekendte sin Tro paa det saa ofte omtalte Kræfternes frie Spil, som for Øjeblikket giver sig Udslag paa den Maade, at den ene Part har Kræfterne, og den anden har dem ikke. Jeg vil i Mod-sætning dertil sige, at jeg tror, at en saadan